

Salm de l'enyor

Vardava
(cants)

El demà se'ns esmuny
en un volar d'imatges
i del panat, de moll lleuny
l'orgue dolç el sanglot de l'enyor
que envien el cor d'amor.

Ja albiren un berllum
la com arden de platja
i el nostre amor, lleum i perfum,
ens dirà que en aquest foc
quatre flames fan foc.

Si el demà se'ns esmuny
i els pins es fan bandera,
qui sap si aquest enyor que el vent ens duu a lluny
pel corirà tot i metgja.

I el comni llen se'ns farà veritat
si en aquesta direcció
trobem terra i passat, amor i llibertat.

Clars

l'el sal destrua el son
 i trilla el mar pegon
 i el vent rasga el pin
 i vibra tot el món.

A dintre l'enyor es torna veritat
 i fa esborrà els confins
 de present i futur

en deler d'amor i ventura

i la vida ens barreja bells palaus
 perquè vomei la por en fa eixars
 del dolor i la penhura

Enyor, amor,

ajuntem les dretes cantúnies
 perquè nostre creï l'ample terra

i el caral viura en les centúnies. - (bis)

Fugiu, fugiu!

Per què vo atreu el vol
 ocells de la por i de l'enmig?

Saltats

Oidà! Oidà!

Examples de varte Sardana
 perquè la Patria roba als fills absents
 i la llar antiga els agermana.

L'enyor, l'enyor
 ens am l'amor!) bis

CANT DE L'ENYOR
Sardana

TAS. 605 (4)

Música del Mestre N. COSTA HORTS
Lletra de Rafael TÀSIS -
Harmonització per a veus mixtes
pel Lltre. A. COLOMER DEL ROMBER

(Curtis)

El demà se'ns esmuny
en un volar d'inatge
i del passat, de molt lluny
sorgeix dolç el sanglot de l'enyor
que encén el cor d'amor.

Ja albirem son besllum,
ja som arran de platja.
El nostre amor, llum i perfum,
ens dirà que en aquest joc
quatre flames fan foc.

Si el demà se'ns esmuny
i els pins es fan bandera,
qui sap si aquest enyor que el vent ens dui de lluny
pel cor serà sol i metgia.

I el somni lleu se'ns farà veritat
si en aquesta drecera
trobem terra i passat, amor i llibertat.

(Llarges)

I el sol destria el son
i brilla el mar pregon
i el vent sacseja els pins
i vibra tot el món.
Mentre l'enyor es torna veritat
i fa esborrà els confins
de present i passat
en doler d'amor i ventura,
i la vida ens basteix bells palaus,
perquè només la por ens fa esclaus
del dolç i la fretura.

Enyor, amor:
ajunteu les vostres cantúries
perquè nostra serà l'ampla terra
i el casal viurà en les centúries! (bis)

Fugiu, fugiu!
Per què no alceu el vol,
ocells de la por i de l'enyig?

(Llarges saltats)

Oidà! Oidà!

eixamplen la vasta sardana,
perquè la Pàtria s'obre als fills absents
i la llar antiga els agermana.

L'enyor, l'enyor)
ens duu l'amor!) bis.